

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Czudar Balázs ügyvéd (fél címe 2.) által képviselt felperes neve felperes címe.) felperesnek a Nagy és Kiss Ügyvédi Iroda (cím; ügyintéző: dr. Nagy Szilárd ügyvéd) által képviselt **alperes neve** (alperes címe.) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása és jogkövetkezményei iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. szeptember 20. napján meghozott és a 20. sorszámú végzéssel kijavított 13.G.42.257/2018/19. számú ítélete ellen a felperes 21. sorszámú benyújtott fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

#### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, valamint külön felhívásra az államnak 429.000 (négy százhuszonkilencezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

#### I n d o k o l á s

- [1] A felperes véglegesen fenntartott keresetében annak a megállapítást kérte, hogy a felperes és az alperesi jogelőd által 2007. június 7. napján megkötött **BC.....74** számú kölcsönszerződés semmis a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: r.Hpt.) 213. § (1) bekezdésének a) pontja, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: r.Ptk.) 209/A. § (2) bekezdése alapján. Az érvénytelenség jogkövetkezményeként kérte a szerződés érvényessé nyilvánítását azzal, hogy annak alábbi rendelkezése érvénytelen: „6. [...] [A szerződés...] CHF alapú”. Kérte rögzíteni, hogy az érvényessé nyilvánított szerződés alapján a felperes 4.225.000 forint tőke évi 6,57 % ügyleti kamattal növelt értékének a visszafizetésére köteles az alperes részére. Kérte továbbá az alperest 5.365.510 forint megfizetésére kötelezni.
- [2] Kifejtette, hogy a szerződés deviza alapú kölcsönszerződésként érvényesen csak abban az esetben jött volna létre, ha a szerződés tárgyaként devizában, (svájci frankban) meghatározott kölcsönösszeget, valamint devizában (svájci frankban) meghatározott törlesztő részleteket tartalmazott volna. A szerződés tárgyának kirovó pénznemben történő meghatározása nélkül semmis a szerződés a r.Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja értelmében. Figyelemmel azonban a r.Ptk. 234. § (2) bekezdésére, a szerződés forint alapú kölcsönként érvényes, amelynek megkötésére a szándéka irányult.

- [3] Az alperesi jogelőd megsértette a r.Hpt. 203. § (6) bekezdését és a r.Ptk. 205. § (3) bekezdését, mert nem tájékoztatta a kölcsön összegének devizában történő nyilvántartásából és az árfolyamváltozás lehetőségéből fakadó kockázatokról. Olyan tájékoztatást kapott, hogy a szerződésben tételesen szereplő törlesztő részletek megfizetésére köteles. A kölcsönszerződésnek a deviza alapú nyilvántartásra pusztán általánosságban utaló rendelkezése az árfolyamkockázat megfelelő feltárása nélkül a r.Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján tisztességtelen. Hivatkozott a r.Ptk. 207. § (1) bekezdésére is, kifejtve, hogy a szerződést a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint forint alapú kölcsönszerződésnek értette, egyebekben pedig a r.Ptk. 207. § (2) bekezdése értelmében a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni. Hivatkozott a Kúria 6/2013. és 2/2014. Polgári jogegységi határozataira, a devizahiteles érvénytelenségi perek jogalkalmazási kérdéseinek vizsgálatára felállított Konzultációs Testület 2019. április 10-i üléséről készült emlékeztetőben foglaltakra, valamint az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) C-26/13. számú ítéletére.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a szerződés érvényes, megfelel a r.Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjának, és az árfolyamkockázatról is megfelelő tájékoztatást tartalmaz. Hivatkozott a Kúria 6/2013. és 1/2016. számú Polgári jogegységi határozatára, amelyekre figyelemmel a szerződés 6. pontja, valamint az Üzletszabályzat 18.3.2. és 21. pontjai alapján a kölcsön összege a kirovó pénznemben is kiszámítható. Az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás a szerződés 6., 7. és az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja alapján megfelel a r.Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésének, a Kúria 2/2014. Polgári jogegységi határozatának, valamint az EUB C-51/17. és C-227/18. számú ítéleteiben meghatározott követelményeknek, az alperesi jogelőd a fogyasztó információs hátrányát kiegyenlítette. Vitatta a kereset összegaszerűségét is.
- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereset elutasította és kötelezte a felperest az alperes részére 125.000 forint perköltség, valamint az állam javára 253.500 forint illeték megfizetésére.
- [6] Ítéletének indokolásában tényként rögzítette, hogy a felperes és az alperes jogelődje, a ... Zrt. 2007. június 7-én **BC.....74** számon svájci frank alapú hitelszerződést kötöttek, amely alapján az alperesi jogelőd 4.225.000 forint összegű, svájci frank alapú kölcsönt nyújtott a felperesnek egy gépjármű megvételének finanszírozására. A felperes a kölcsönt 120 hónap futamidő alatt vállalta visszafizetni azzal, hogy a törlesztőrészlet induló összege az 1-36 hónapban 42.757 forint, a 37-120 hónapban pedig 51.309 forint. A szerződés változó kamatozása, fix futamidejű, az éves induló ügyleti kamatláb mértéke 6,57 %, a THM 7,35 %. Az egyedi hitelszerződés 7. pontja szerint „Deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztő részletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam és kamat alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nemcsak az esedékes törlesztőrészletek növekedését eredményezheti, de a teljes hátralevő tőketartozást is növeli. A Hitelszerződés lejárat előtti megszűnése, vagy módosulása esetén a teljes hátralevő tőketartozást érintő árfolyam-különbözet egy összegben esedékessé válik. Az Adós kijelenti, hogy tudatában van a deviza alapú finanszírozás fokozott kockázatának, s vállalja ennek következményeit.” A 12. pontban rögzítették, hogy a szerződésben és annak mellékleteiben nem szabályozott feltételekben a hitelező Üzletszabályzata az irányadó, továbbá az adós a szerződés aláírásával kijelenti, hogy az Üzletszabályzatot átvette, megismerte, és az abban foglaltakat magára nézve kötelezőnek ismeri el.
- [7] A felek között a 2014. évi XL. törvény szerinti elszámolás megtörtént, 2016. június 13. napján pedig az alperes a szerződést felmondta.

- [8] Ítéletének jogi indokolásában az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes és az alperesi jogelőd között a r.Ptk. 522. §-a szerinti hitelszerződés jött létre, amely fogyasztói szerződésnek minősül és egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltételeket tartalmaz. A hitelszerződés egyértelműen rögzíti a kölcsön összegét a lerovó pénznemben, azaz a 4.225.000 forintot, valamint azt, hogy a szerződés svájci frank alapú. Ez deviza alapú kölcsönszerződésnél elegendő is a r.Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltétel teljesítéséhez, az érvénytelenség ebből az okból nem állapítható meg.
- [9] A szerződés 7. pontja kifejezetten tartalmazza a kockázatfeltáró nyilatkozatot. A 6. pont rögzíti, hogy a hitel svájci frank alapú, és a törlesztőrészek változásának lehetősége is világosan kitűnik a szerződésből. A 7. pont táblázata a törlesztőrészek összegéről csupán a szerződés időpontjára vonatkoztatott kalkuláció, ami az árfolyam változásának függvényében korrigálandó volt. Egy általánosan tájékozott, értelmes fogyasztónak tisztában kellett lennie az üzleti kockázattal. Az elsőfokú bíróság hivatkozott a Kúria 6/2013. Polgári jogegységi határozatára és kifejtette, hogy a forint alapú kölcsön jelentősen magasabb törlesztő részlettel járt volna, a deviza alapú konstrukció alacsonyabb törlesztőrészetének pedig az árfolyamváltozásból eredő kockázat volt az ára. A szerződés 7. pontjában a „jelentős kockázat”, „fokozott kockázat” kitételeket a szavak általánosan elfogadott jelentésére tekintettel a felperesnek úgy kellett értenie, hogy a kockázat komoly mértékű.
- [10] Az autókereskedés alkalmazottjának tanúvallomása sem támasztotta alá a keresetet, **Sz. A.** ugyanis - bár a felperessel megkötött ügyletre már nem emlékezett - elmondta, hogy tájékoztató anyagok álltak rendelkezésre, olyan pedig nem hangzott el, hogy az árfolyamváltozás lehetőségét nem kell komolyan venni. Az ügyfél a forint alapú és a deviza alapú kölcsön között dönthetett, s a tanú ebben nem befolyásolt senkit. Az alperesi jogelődnek nem volt tájékoztatási kötelezettsége az árfolyamváltozás várható mértékéről. A szerződés 7. pontja alapján a fogyasztó nem gondolhatta alappal, hogy a kockázat csekély vagy nem valós. A szerződés ezáltal megfelelő tájékoztatást tartalmaz arról, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül az adóst terheli, ezzel ellentétes tájékoztatást a felperes nem bizonyított, így a szerződés érvénytelensége nem volt megállapítható.
- [11] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatását, az érvénytelenség megállapítását és a keresetben kért jogkövetkezmény alkalmazását.
- [12] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a r.Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontját. A deviza alapúságra történő pusztá utalás önmagában nem teszi deviza alapúvá a szerződést, a hitelező egyértelműen forintban kikötött kölcsön folyósítására vállalt kötelezettséget. A szerződésben nem egy folyósítani vállalt összeg deviza egyenértékűként került rögzítésre a kölcsönösszeg, hanem kifejezetten forintösszegként, a kirovó és a lerovó pénznem közötti különbségtétel pedig nem tűnt ki a szerződésből.
- [13] Az árfolyamkockázattal kapcsolatban hivatkozott az EUB C-186/16. számú ítéletére és arra, hogy a banknak olyan tájékoztatást kellett adnia, amely az átlagos fogyasztók ismereteihez igazodóan alkalmas arra, hogy a fogyasztó felismerje a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt reális gazdasági következményeket. A Kúria Konzultációs Testületének állásfoglalása szerint a tájékoztatás akkor megfelelő, ha abból kitűnik, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincsen felső határa, valamint ha abból az is kitűnik, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós. Nem minősül megfelelőnek a tájékoztatás, ha az csak kikövetkeztethető a szerződés egyes rendelkezéseiből vagy több különböző okiratban szereplő rendelkezések együttes értelmezése alapján. Az elsőfokú bíróság is több szerződéses rendelkezés együttes értelmezése alapján vont le a tájékoztatás megfelelő voltára vonatkozó következtetést, ami nem tesz eleget a fenti elvárásoknak. Az elsőfokú bíróság

olyan okiratokat is a tájékoztatás részének tekintett, amelyek nem kerültek átadásra a felperes részére, holott azt a r.Hpt. 203. §-a előírja. A felperes hivatkozott a Győri Ítéltábla Pf.V.20.013/2019/6/I. számú eseti döntésére is.

- [14] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a kölcsön összegének meghatározása megfelel a 6/2013. Polgári jogegységi határozat III/2/a. pontjának. A szerződés 6. pontja rögzíti, hogy a szerződés svájci frank alapú és meghatározza az alkalmazandó árfolyamot is. Utalt az Üzletszabályzat 18.3.2. és 21. pontjára. A szerződés 7., valamint az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja világosan és közérthetően tartalmazza az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatást. A felek szándéka is deviza alapú szerződés megkötésére irányult az 1/2016. Polgári jogegységi határozat 1/a. pontjában írtaknak megfelelően. A tájékoztatás teljesíti a 2/2014. Polgári jogegységi határozat követelményeit, így nem minősülhet tisztességtelennek az árfolyamkockázat adós általi viselése. Hivatkozott az EUB C-227/18. számú ítéletére is, amely az uniós joggal összhangban lévőnek találta a perbelivel megegyező tartalmú tájékoztatást.
- [15] Az ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el, mivel a felperes felhívást és tájékoztatást követően a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: r.Pp.) 256/A. § (1) bekezdés e) pontja és a 74/2020. (III. 31.) Kormányrendelet 29. § (1) bekezdése alapján ezt maga is kérte, és azt az alperes sem ellenezte.
- [16] A fellebbezés alaptalan.
- [17] Az elsőfokú bíróság a tényállást az ügy eldöntéséhez szükséges mértékben lényegében feltárta, azt azonban az ítéltábla az Üzletszabályzat alperes által is hivatkozott releváns rendelkezéseivel szükségesnek látja kiegészíteni.
- [18] Az Üzletszabályzat 18.3.2. pontja kimondja, hogy a deviza alapú szerződések változó kamatozású szerződések. Az ügyfél fizetési kötelezettségei forintban teljesítendő. Deviza alapú szerződés esetén a törlesztőrészletekre a ..... Rt. (a továbbiakban: ... Rt.) által a szerződés devizanemére meghirdetett árfolyamok módosulásának függvényében az alábbiak szerint meghatározott árfolyam-különbség - a futamidő szerint utolsóként esedékessé váló törlesztőrészlet kivételével - kerül érvényesítésre: esedékes törlesztőrészlet összege  $\times$  (aktuális árfolyam - bázis árfolyam) / bázis árfolyam. Bázis árfolyam: a ... Rt. szerződésben meghatározott árfolyam típusának a hitelfolyósítás napját követő első banki napjának végén érvényben lévő árfolyama; aktuális árfolyam: a ... Rt. szerződésben meghatározott árfolyam típusának a törlesztőrészlet esedékessége napjának végén érvényben lévő árfolyama.
- [19] A 18.3.4. pont szerint deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam és kamat alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nemcsak az esedékes törlesztőrészletek növekedését eredményezheti, de a teljes hátralevő tőketartozást is növeli. A hitelszerződés lejárat előtti megszűnése, vagy módosulása esetén a teljes hátralevő tőketartozást érintő árfolyam-különbség egy összegben esedékessé válik.
- [20] A 21. pont értelmében az ügyfél a **B..... A.....** által finanszírozott összeget és annak kamatait a szerződésben megállapított törlesztőrészletekben fizeti meg a **B..... A.....**-nak a szerződésben foglalt ütemezés szerint. A havi törlesztőrészletek a hitelfolyósítás napjától egy hónapos törlesztési periódusonként esedékesek. Az esedékességek napja - amennyiben a felek a szerződésben másként

nem rendelkeztek - minden naptári hónapban az a nap, amely számánál fogva megegyezik a hitelfolyósítás napjával, illetve amennyiben az adott hónapban nincs ilyen számú nap, úgy a hónap utolsó napja.

- [21] Az elsőfokú bíróság az így kiegészített tényállás alapján helytállóan állapította meg, hogy a peres felek szerződése tartalmazza a szerződés tárgyát, azaz a kölcsön összegét, valamint helyesen következtetett arra is, hogy az árfolyamkockázatot az adósra telepítő szerződéses rendelkezés nem tisztességtelen, mert a felperes megfelelő tájékoztatást kapott az alperesi jogelődötől.
- [22] Az ítéletábra mindenekelőtt rámutat arra, hogy a peres felek szerződése - a felperesi állítással ellentétben - deviza alapú. Már a szerződés felperes által aláírt egyedi része is félreérthetetlenül rögzíti a 6. pontban, hogy svájci frank alapú szerződésről van szó, és ugyanez a pont határozza meg az irányadó árfolyamokat, a 7. pont pedig az árfolyamváltozás hatásaira hívja fel a figyelmet. A szerződés részévé vált Üzletszabályzat pedig egyebek mellett a 18.3.2. és a 21. pontban bontja ki a deviza alapúság tartalmát, az árfolyamváltozás számszaki következményeit.
- [23] Az ítéletábra ezért azt vizsgálta, hogy deviza alapú szerződések esetében milyen módon kell meghatározni a kölcsön összegét, hogy az megfeleljen a r.Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt követelménynek.
- [24] A Kúria 6/2013. Polgári jogegységi határozata szerint deviza alapú kölcsönszerződések esetében a kölcsön összegének egyik szokásos meghatározási módja az, hogy a kölcsönt forintban határozzák meg, de a szerződés egyéb rendelkezéseiből következően egyértelmű, hogy a kölcsön devizában kerül megállapításra, nyilvántartásra és elszámolásra a szerződésben meghatározott időpontban, az ott meghatározott devizaárfolyam figyelembevételével, és ezt az összeget, valamint annak járulékait kell az adósnek forintban visszafizetnie a mindenkor (az egyes törlesztő részletek esedékességekor) irányadó devizaárfolyamon számítva. Ez a meghatározási mód nem sérti a r.Ptk. 523. §-ában foglaltakat.
- [25] A alperes által is helyesen hivatkozott 1/2016. Polgári jogegységi határozat 1. pontja ezzel összhangban kimondja, hogy a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a r.Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja által előírt követelménynek, ha az írásba foglalt szerződés - ideértve az annak a szerződéskötéskor részévé vált általános szerződési feltételeket is - a kölcsön összegét forintban (lerovó pénznem) határozza meg, feltéve, hogy az így meghatározott kölcsönösszeg devizában (kirovó pénznem) kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában a folyósításkor, az akkor irányadó árfolyam figyelembevételével.
- [26] A PJE határozat III.3. pontja értelmében ugyanis, ha a felek a szerződésükben a kölcsön összegének kiszámításához a szerződéskötés napjától eltérő napon (tipikusan a folyósítás napján vagy az azt megelőző napon) irányadó átszámítási árfolyam alkalmazását írták elő, akkor a kölcsön összegét a szerződésben csak az egyik pénznemben (vagy devizában vagy forintban) tudták rögzíteni. A kölcsönösszeg a szerződéskötés napján a másik pénznemben ilyen feltételek mellett nem határozható meg, hiszen a szerződéskötést követően irányadó, jövőben határozottá váló átszámítási árfolyamot a szerződéskötéskor egyik fél sem ismeri, a kölcsönösszeg azonban az adott átszámítási referencia időpont bekövetkezésekor objektíve ismertté, egyben kiszámíthatóvá és ellenőrizhetővé válik.

- [27] A perbeli szerződés ennek megfelelően forintban rögzíti a kölcsön összegét (4.225.000 forint) és hogy a szerződés „CHF alapú”. A 6. pont meghatározza, hogy a bázis árfolyam az alperes számlakonverziós vételi árfolyama, az aktuális árfolyam pedig a számlakonverziós eladási árfolyam. A szerződés részét képező Üzletszabályzat 18.3.2. pontjából az is kiderül, hogy a kölcsön összegének kirovó pénznemben történő kiszámítása a folyósítást követő napon érvényes számlakonverziós vételi árfolyam alapján történik. Így a szerződés előírásai alapján a bázis árfolyam ismertté válását követően a kölcsön összege svájci frankban is kiszámítható, a szerződés ezért nem ütközik a r.Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjába.
- [28] Az ítélet tábla a tájékoztatás megfelelősége körében is egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével, indokolását azonban szükséges kiegészíteni, mivel abban nincs utalás sem a Kúria 2/2014. PJE határozatára, sem a fogyasztóvédelmi irányelvet értelmező és irányadó EUB ítéletek főbb megállapításaira.
- [29] Az EUB a C-26/13. számú ítélete 39. pontjában kifejtette, hogy a 93/13/EGK irányelv által létrehozott védelmi rendszer azon az elven alapszik, hogy a fogyasztó az eladóhoz vagy szolgáltatóhoz képest hátrányos helyzetben van, mind tárgyalási lehetőségei, mind pedig információs szintje tekintetében, amely helyzet az eladó vagy szolgáltató által előzetesen meghatározott feltételek elfogadásához vezet anélkül, hogy a fogyasztó befolyásolni tudná ezek tartalmát. Különös jelentőséggel bír ezért, hogy a pénzügyi intézmény által alkalmazott általános szerződési feltételek világosan és érthetően legyenek megfogalmazva.
- [30] A C-186/16. számú ítélet rendelkező részének 2. pontja szerint a szerződési feltétel világos és érthető megfogalmazásának követelménye azt jelenti, hogy a hitelszerződések esetén a pénzügyi intézményeknek elegendő tájékoztatást kell nyújtaniuk a kölcsönt felvevők számára ahhoz, hogy az utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak. E tekintetben ez a követelmény magában foglalja, hogy annak a feltételnek, amely szerint a kölcsönt ugyanabban a külföldi pénznemben kell visszafizetni, mint amelyben folyósították, nemcsak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára, abban az értelemben, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy annak a devizának az árfolyama, amelyben a kölcsönszerződést megkötötték, emelkedhet vagy csökkenhet, hanem értékelni kell tudnia egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt - esetlegesen jelentős - gazdasági következményeit is. Ugyanezt erősítette meg az irányelv 4. cikkének (2) bekezdését értelmező C-51/17. számú ítélet a 73. és a 78. pontjaiban és a tájékoztatás tartalmát illetően szintén irányadó C-227/18. számú ítélet az 1. pontjában.
- [31] A 2/2014. Polgári jogegységi határozat 1. pontja értelmében, ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés érvénytelen.
- [32] A Kúria devizahiteles ügyek jogalkalmazási kérdéseit vizsgáló konzultációs testületének 2019. április 10-i ülésén felvett Emlékeztető szerint a Kúria a C-51/17. számú EUB ítélet értelmezése során fenntartotta a 2/2014. Polgári jogegységi határozatban foglaltakat, azt továbbra is iránymutatónak tekinti. Az Emlékeztetőben - egyebek mellett - rögzítették, hogy nem minősül megfelelő tájékoztatásnak, ha az árfolyamkockázat viselése csak kikövetkeztethető a szerződés egyes rendelkezéseiből, vagy több különböző okiratban szereplő rendelkezés együttes

értelmezéséből. A tájékoztatást - összhangban az EUB vonatkozó iránymutatásaival - akkor tartja megfelelőnek, ha abból kitűnik, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa, vagyis a törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet, valamint, ha abból az is kitűnik, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós, az a hitel futamideje alatt is bekövetkezhet. A tájékoztatásból egyértelműen ki kell tűnnie nemcsak annak, hogy az árfolyamváltozással számolni kell, hanem annak is, hogy az nem elhanyagolható mértékű kockázatot jelent, és nemcsak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztőrészleteket.

- [33] Az elsőfokú bíróság mindezek figyelembevételével is helyesen állapította meg, hogy a perbeli szerződés esetében a tájékoztatás alakilag és tartalmilag is világos és érthető. A szerződés 7., valamint az Üzletszabályzat 18.3.4. pontjában foglaltak alapján az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára is világosan felismerhető volt, hogy a szerződés deviza alapú, azaz devizában nyilvántartott, de forintban folyósított és forintban törlesztett kölcsönszerződés. Az átlagos fogyasztó azt is világosan felismerhette, hogy az adós forintban teljesítendő fizetési kötelezettsége a svájci frank árfolyamának változásából függően változik, ami miatt árfolyamkülönbözet fizetendő, annak mértéke az árfolyam ismeretében az Üzletszabályzat 18.3.2. pontjában írt képlet szerint meghatározható. A 7. pontból (és az Üzletszabályzat azzal egy mondat eltéréssel szó szerint megegyező 18.3.4. pontjából) világosan kitűnik, hogy az árfolyamváltozás nemcsak a törlesztőrészleteket, de a teljes tőketartozást is növeli. A kockázatot kifejezetten jelentősnek, illetve fokozottnak nevezi, így abból az is egyértelmű, hogy az adósra hátrányos változásnak nincsen felső határa, az a hitel futamideje alatt reálisan bekövetkezhet és jelentős gazdasági következményei lehetnek. Egyértelmű tehát, hogy a változásból eredő kockázatot teljes mértékben, korlátozás nélkül az adós köteles viselni.
- [34] A felperes alaptalanul hivatkozott a tájékoztatás mozaikszerűségére, arra, hogy az árfolyamkockázatra csak következtetni lehetne a szerződés különböző rendelkezéseiből, illetve a felperes részére át sem adott okiratokból. A szerződés felperes által aláírt egyedi részének 7. pontja ugyanis önmagában teljes, minden követelménynek megfelelő tájékoztatást tartalmaz. Ezt nyomatékosítja a tájékoztatás megismétlése a szerződés részét képező Üzletszabályzat 18.3.4. pontjában, és teszik még világosabbá a szerződés egyéb, fent ismertetett feltételei.
- [35] A Győri Ítélőtábla felperes által hivatkozott ítélete a perbelitől eltérő tartalmú szerződést és tájékoztatást vizsgált, így az a jelen perben nem lehet irányadó.
- [36] A fent kifejtettekre figyelemmel a szerződés érvénytelensége egyik okból sem állapítható meg, ezért a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a r.Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - kiegészített indokolással - helybenhagyta.
- [37] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperest a r.Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a jogi képviselővel eljáró alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek összegét a jogi képviselő által kifejtett tevékenység figyelembevételével mérlegeléssel, a másodfokú eljárás kisebb munkaterhe alapján állapította meg a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint.
- [38] A felperes a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján viseli az illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett fellebbezési illetéket. A per tárgyának értéke 5.365.510 forint, így a fellebbezési illeték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése alapján 429.000 forint.

Budapest, 2020. június 25.

. Buglyó Gabriella s.k.  
a tanács elnöke

. Csonka Balázs s.k.  
előadó bíró

. Szunyogh Zsófia s.k.

bíró

A kiadmány hitelül:

Terecskeiné Ilosvay Mónika  
bírószági ügyintéző